

ÎNCHEIERE

26 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul:
Judecătorii:

Svetlana Filincova
Dumitru Visternicean
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Igor Vignan,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Igor Vignan împotriva
Ministerului Justiției cu privire la repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin
încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei,
împotriva deciziei din 25 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost
respins ca neîntemeiat apelul declarat de Igor Vignan și s-a menținut hotărârea din 30
mai 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani,

c o n s t a t ă:

La 10 iunie 2016, Igor Vignan a depus cerere de chemare în judecată împotriva
Ministerului Justiției cu privire la repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin
încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei.

În motivarea acțiunii a indicat că, adresarea sa către Consiliul Superior al
Magistraturii pe faptul încălcării dreptului său la libera adresare garantată prin art. 20 al
Constituției, din partea Judecătoriei Buiucani, nu a dat rezultate pozitive.

De către Consiliul Superior al Magistraturii nu au fost asigurate mijloace efective
a dreptului la apărare, nu a fost constatată încălcarea gravă comisă prin acțiunile
judecătorului Victor Rațoi, prin care se reflectă sistemul judiciar.

La 9 martie 2016, în legătură cu nerecepționarea în termen a hotărârii Consiliului
Superior al Magistraturii s-a adresat Curții Supreme de Justiție prin care a solicitat
compensarea prejudiciului cauzat.

La 18 martie 2016, a recepționat încheierea din 12 martie 2010 a Curții Supreme
de Justiție potrivit căreia cererea sa nu a fost primită în procedură.

Consideră că, sistemul judiciar i-a încălcat dreptul la liberul acces la justiție și nu i
s-au garantat măsuri efective de apărare a drepturilor sale, fiind încălcate prevederile art.
6 § 1 și art. 13 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Funcționarii publici care își exercită atribuțiile de serviciu încalcă procedura legală
și anume prevederile art. 12 alin. (1) și art. 15 alin. (1) din Legea cu privire la statutul
judecătorului. A fost ignorat termenul și obligațiunile de serviciu întru îndeplinirea

justiției de la anumite acțiuni și anume, nu au fost apărate drepturile reclamantului, astfel fiind știrbită imaginea instanțelor judecătorești.

Această situație, trezește dubii în obiectivitatea judecătorilor, iar din cauza acțiunilor ilegale ale instanței judecătorești au fost admise încălcări ale normelor imperative ale legislației, ale drepturilor și intereselor legale ale reclamantului și familiei sale care sunt expuși unor retrairi psihologice și sufletești considerabile și se simt neprotejați.

Din cauza acțiunilor judecătorilor care nu își îndeplinesc obligațiunile de serviciu, a fost încălcată grav legislația în vigoare, drepturile și interesele legale, astfel fiind cauzată familiei reclamantului o degradare a sănătății și, la fel acționează în mod negativ asupra relațiilor morale și psihologice din cadrul familiei.

Instanțele judecătorești prin acțiunile sale ilegale acționează în interesele persoanelor și structurile de stat cointeresate cât și ale companiei de distribuție a energiei electrice Gas Natural Fenosa, care ilegal a deconectat apartamentul său de la energia electrică.

Lipsa de energie electrică în locuința sa îi limitează lui și familiei sale posibilitățile de a duce un mod normal de trai și anume de a se folosi de frigider, televizor, internet, iar copii nu pot pregăti lecțiile.

A indicat Igor Vignan că, la încasarea prejudiciului moral urmează să se țină cont de toate suferințele și stările de stres prin care a trecut împreună cu familia sa, iar mărimea prejudiciului îl estimează la suma de 20 000 000 lei.

Solicită reclamantul Igor Vignan, admiterea acțiunii, constatarea încălcării art. 6 § 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. La judecarea în termen rezonabil a cauzei și încasarea prejudiciului moral.

Prin hotărârea din 30 mai 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, acțiunea s-a respins ca neîntemeiată.

Prin decizia din 25 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Igor Vignan și s-a menținut hotărârea din 30 mai 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

La 18 mai 2018, Igor Vignan a declarat recurs împotriva deciziei din 25 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea cererii de recurs a indicat că, nu a fost citat legal despre locul, data și ora ședinței de judecată în apel și în instanța de fond.

La examinarea cauzei în apel, intimatul Ministerului Justiției nu a depus referință și nu a primit o copie a referinței. Astfel, instanța de apel a încălcat prevederile art. 366 și 370 din Codul de procedură civilă.

Instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, nu a constatat toate circumstanțele cauzei și nu s-a expus asupra tuturor motivelor indicate în apel. Nu s-a demonstrat ca fiind veridice probele și circumstanțele importante ale cauzei.

Solicită Igor Vignan, admiterea cererii de recurs, casarea deciziei din 25 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău cu trimiterea cauzei la rejudecare.

Examinând admisibilitatea recursului declarat de Igor Vignan, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 24 iulie 2018, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului copia cererii de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Însă, intimatul Ministerul Justiției nu a depus referință prin care să-și expună opinia asupra motivelor invocate în recursul declarat de Igor Vignan.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, examinând temeiurile invocate în cererea de recurs declarată de Igor Vignan, în raport cu materialele cauzei civile, consideră că acesta este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din actele cauzei se constată că, decizia din 25 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată în adresa participanților la proces la data de 5 martie 2018 (vol.I, f.d.137). Însă, la materialele cauzei lipsesc careva date privind recepționarea acesteia.

Cererea de recurs a fost depusă la data de 18 mai 2018 (vol.II, f.d.1). Astfel, recursul declarat de Igor Vignan, este în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sânt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că, argumentele invocate de Igor Vignan în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a, Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul

de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa a constatat că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

În asemenea circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Igor Vignan, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Igor Vignan, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Judecătorul:

Svetlana Filincova

Judecătorii:

Dumitru Visternicean

Nicolae Craiu